

peastnud. Agga Jummal ei lassje ennast mitte pilgata, ilma temma abbita ei wöi meie middagi tehhha. Mitte kaugel weski majast ellas üks rikkas mees, kellel täis ellamine käes olli. Naest ja lapsi ei polnud temmal olla; sepärrast sai pärast temma surma fölk ta warra oksjoni peal õramündud. Kõigelt poolt tullid rahwas koffu; Karel tahtis ommale ka tülli pöllumaad osta. Kaup läks heaste korda, ja Karel läks omma sõbradega kõrbi liku wöima. Seal sai mõnda juttu aetud ja wannad sõbrad tullid koffu. Ühhe laua peal mängiti kaarta, seal tõnis üks meestest üllesse ja läks Kaarli jure pilgates: „Noh! wanna wend,” ütles ta, „kahhelja aastad pole sa ennam kaartidega teggemist teinud, sa aimat fardad neid, agga tänu sa pead meie hulka oslema.” Kaarli pea olli kange joma ajast sejakas läinud, ta unustas sel filmapilgul omma töötust ärra, mis ta omma Õnnisteggiale lubbanud, ei ilmas eniam kaarta mängida; ta lastis omma meelt pörata ja halkas agga mängima. Jubba

oli tük öhtut läinud ja õiete pimme öues, kui Karel halkas koju minnema. Mitte kaugel weski maiast olli maantee äres sunit kiwivi-murd. Muudu kui Karel öhtutel koju läks, paistjid külast tulled, sel ösel agga olli paks uddu, nõnda et ta mitte jalge ette teed ei woind nähha, veel wähhem tuld külast. Ta ehis ärra ja läks sedda teed, mis kiwivi-murdu wiis. Teadmata astus ta kõrge riinika pealt äkkitselt süggawa auku, ühhe samunuga ellust surma. Inimesed, kes seal liggi ellasiid, kuulsid üht müddinad, agga arvassid et falsjutükkid murru riinkast alla kukkuvad, ja ei märkand ükski watama minna. Jubba halkas koitma, ja Karel ei olnud veel koddun, naene, kes föige õ temma pärast rahhuta olli, satis sillasid välja. Agga enne veel kui nemad minnema saivad, kandsid jubba kiwivi-murru töteggiad möldri surmud kehha maiadse ja räkisid, kus nemad tedda ollid leidnud. Kui ränk naese ja laste kurbdus olli, wöib iggamees isse mõista. Müüd on jubba wiis aastat seit